Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Sprawa C-536/15) ([1])

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 25 ust. 2 — Biura numerów i spis abonentów telefonicznych — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuł 12 — Spisy abonentów — Udostępnienie danych osobowych dotyczących abonentów dla celów świadczenia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisu abonentów — Zgoda abonenta — Rozróżnienie według państwa członkowskiego, w którym świadczone są publicznie dostępne usługi biura numerów i spisu abonentów — Zasada niedyskryminacji)

(2017/C 151/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

przy udziale: European Directory Assistance NV

Sentencja

1) *Artykuł 25 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wniosku" zawarte w tym artykule obejmuje również wniosek złożony przez przedsiębiorstwo z siedzibą w państwie członkowskim innym niż to, w którym mają siedziby przedsiębiorstwa przypisujące numery telefoniczne abonentom, które to przedsiębiorstwo wnosi o udzielenie posiadanych przez owe przedsiębiorstwa istotnych informacji w celu świadczenia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisu abonentów w tym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich.*

2) *Artykuł 25 ust. 2 dyrektywy 2002/22, zmienionej dyrektywą 2009/136, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby przedsiębiorstwo, które przypisuje numery telefoniczne abonentom i ma obowiązek, na mocy przepisów krajowych, uzyskania zgody tych abonentów na wykorzystanie dotyczących ich danych do celów świadczenia usług biura numerów i spisu abonentów, sformułowało ten wniosek w taki sposób, aby wspomniani abonenci wyrażali w sposób odmienny zgodę na to wykorzystanie w zależności od państwa członkowskiego, w którym świadczą te usługi przedsiębiorstwa mogące wnosić o udzielenie informacji, o których mowa w owym przepisie.*

([1]) Dz.U. C 27 z 25.1.2016

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 marca 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-563/15) ([1])

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/98/WE — Artykuły 13 i 15 — Gospodarowanie odpadami — Ochrona zdrowia ludzi i środowiska naturalnego — Odpowiedzialność — Składowiska odpadów)

(2017/C 151/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, pełnomocnik)

Sentencja

1) *Nie ustanawiając, w odniesieniu do składowisk odpadów Torremolinos (Malaga), Torrent de S'Estret (Andratx, Majorka), Hoya de la Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote), Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura), La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura), Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura), Montaña de Amagro (Galdar, Gran Canaria), Franja Costera de Botija (Galdar, Gran Canaria), Cueva Lapa (Galdar, Gran Canaria), La Colmena (Santiago del Teide, Teneryfa), Montaña Los Giles (La Laguna, Teneryfa), Las Rosas (Güimar, Teneryfa), Barranco de Tejina (Guía de Isora, Teneryfa), Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Teneryfa), Barranco del Carmen (Santa Cruz de La Palma, La Palma), Barranco Jurado (Tijarafe, La Palma), Montaña Negra (Puntagorda, La Palma), Lomo Alto (Fuencaliente, La Palma), Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, La Gomera), El Palmar – Taguluche (Hermigua, La Gomera), Paraje de Juan Barba (Alajeró, La Gomera), El Altito (Valle Gran Rey, La Gomera), Punta Sardina (Agulo, La Gomera), Los Llanillos (La Frontera, El Hierro), Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro), Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro), Arbancón (Kastylia-La Mancha), Galve de Sorbe (Kastylia-La Mancha), Hiendelaencina (Kastylia-La Mancha), Tamajón (Kastylia-La Mancha), El Casar (Kastylia-La Mancha), Cardeñosa (Ávila), Miranda de Ebro (Burgos), Poza de la Sal (Burgos), Acebedo (León), Bustillo del Páramo (León), Cármenes (León), Gradefes (León), Noceda del Bierzo (León), San Millán de los Caballeros (León), Santa María del Páramo (León), Villaornate y Castro (León), Cevico de La Torre (Palencia), Palencia (Palencia), Ahigal de los Aceiteros (Salamanka), Alaraz (Salamanka), Calvarrasa de Abajo (Salamanka), Hinojosa de Duero (Salamanka), Machacón (Salamanka), Palaciosrubios (Salamanka), Peñaranda de Bracamonte (Salamanka), Salmoral (Salamanka), Tordillos (Salamanka), de Basardilla (Segovia), Cabezuela (Segovia), Almaraz del Duero (Zamora), Cañizal (Zamora), Casaseca de las Chanas (Zamora), La Serratilla (Abanilla), Las Rellanas (Santomera) i El Labradorcico (Águilas) środków niezbędnych w celu zapewnienia, aby gospodarowanie odpadami było prowadzone bez narażania zdrowia ludzkiego oraz bez szkody dla środowiska, w szczególności bez zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt, i aby odpady, które są na tych składowiskach umieszczane, były przetwarzane przez same gminy lub przez dealera, zakład lub przedsiębiorstwo wykonujące czynności przetwarzania odpadów lub przez prywatny lub publiczny podmiot zajmujący się zbieraniem odpadów zgodnie z art. 4 i 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 13 i art. 15 ust. 1 tej dyrektywy.*

2) *Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat

(Sprawa C-3/16) ([1])

(O desłanie prejudycjalne — Prawo Unii — Prawa przyznane jednostkom — Naruszenie przez sąd — Pytania prejudycjalne — Wystąpienie do Trybunału — Sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji)

(2017/C 151/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lucio Cesare Aquino

Strona pozwana: Belgische Staat